

[Helge Nielsen.]

ninger, forslagene i øvrigt har over for dette område; nogen nedsættelse af den nuværende leje i nybyggeriet kan jeg ikke få øje på. Men her vil ministeren måske vejlede mig lidt.

Efter min opfattelse kan byggepolitikens hovedproblemer sammenfattes i behovet for en fast byggerytme, for en stabil afsætning og for en effektiv jord- og bygge-modningspolitik. Er disse forudsætninger i orden, kan man med held forøge byggeriet, samtidig med at man kan føre en fornuftig rentepolitik.

Et af udgangspunkterne i boligforliget af 1966 var, at der skulle føres en politik, der sikrede et lavt renteniveau og lavere grundpriser. Regeringen har ikke opfyldt nogen af disse betingelser. Regeringen har med den førte politik ikke bestilt andet end at forøge afstanden mellem nybyggeriets leje og vurderingslejen i den bestående boligmasse. Nu kommer man så og siger: afstanden bliver større og større, der må gøres noget ved det, boligforliget må på dette punkt revideres. Det gør man på trods af, at vi har advaret regeringen mod alle de ting, der netop har forøget afstanden. Jeg tror ikke, man egentlig gør det for nybyggeriets skyld eller for at løse boligproblemerne, men vi kan vel have en fornemmelse af, at det snarere er en ny måde at beskære befolkningens forbrug på. En fordyrelse af den bestående boligmasse, en fordyrelse af nybyggeriet, er det nogen løsning på vort boligproblem? Vi mener det ikke.

Over for denne politik står en klart markeret socialdemokratisk boligpolitik, der er i stand til at løse problemerne. Vort arbejdsprogram fra 1966 giver anvisningerne. De forslag, vi allerede har fremsat her i tinget, giver løsningerne på problemerne. Vil man have socialdemokratiet med i et nyt boligforlig, er vore betingelser klart formuleret ved tidligere lejligheder. Men lad mig gentage, for at ingen skal være i tvivl: vi kræver rentesikringen fortsat efter 1974 og er villige til at drøfte en lav rente for hele boligbyggeriet. Vi kræver den sociale, spekulationsfri kvota udvidet fra 13.000 lejligheder årlig til i første omgang 18.000 lejligheder årlig. Vi kræver boligsikringsordningen reguleret, så den genvinder den sociale værdi, den havde, da den blev indført i

1966, ligesom vi må kræve maksimumsgrænserne hævet. Vi kræver stop for ejerlejligheder i den bestående boligmasse, og vi kræver fri bytteret og demokrati i boligen.

Og for at det skal være helt klart, skal jeg gentage, at socialdemokratiet er yderst skeptisk over for en ny omgang generelle lejeforhøjelser. Erfaringerne fra boligforliget på dette punkt opfordrer ikke til gentagelse. Som hr. J. O. Krag sagde det under debatten i december, har de private grundejere bestemt ikke noget til gode. De har fået nok, og målet at udligne lejeforskellene blev ikke nået. Det har jeg allerede understreget. Socialdemokratiet må gå imod nye forslag i den retning. Vort grundsyn er, at boligen er et socialt gode, hvor prisen ikke skal fastlægges efter udbud og efterspørgsel, men ud fra et socialt synspunkt. Kan disse krav tilgodeses i de kommende forhandlinger, kan regeringen også få socialdemokratiet i tale. Men vi kræver en menneskevenlig boligpolitik.

Haunstrup Clemmensen: Jeg skal tillade mig at gøre nogle bemærkninger vedrørende forslaget til lov om ændring af ligningsloven og lovforslaget om boligsparekontrakter, mens min partifælle hr. Knud Østergaard vil omtale de øvrige lovforslag, der er til behandling.

Jeg lægger vægt på til indledning at understrege, at disse forslag netop er led i en større helhed, og jeg har forstået, at der, som det trods alt også fremgik af finanslovdebatten i december, i virkeligheden er bred enighed om, at der er behov for langsigtede foranstaltninger for at genskabe balancen i dansk økonomi. Så nytter det naturligvis ikke, at man i en situation, hvor man er enig om målet, ikke også vil være parat til at gennemføre foranstaltninger, der på det ene eller det andet område kan være ubehagelige eller mindre populære.

Det forslag om ændringer af ligningsloven, der er fremsat, skal jo først have gyldighed fra og med indkomståret 1971 og vedrører dels enfamilieshuse, dels ejerlejligheder. Vi lægger megen vægt på fra det konservative folkepartis side at understrege, at vi naturligvis ønsker helt og fuldt at respektere indgåede aftaler, herunder også boligforliget, og vi lægger vægt på, på nøjagtig samme måde som hr. Grünbaum